

MUZIKA TIŠINE

Dugometražni

dokumentarno-igrani film

- HD, kolor 55 minuta, 2009.
- PRODUKCIJA: Svetska organizacija pantomimičara, „TIA Janus“ i „Kinestezijska“, Beograd
- SCENARIO: Zoran Stefanović
- KOSCENARISTA: Marko Stojanović
- REŽIJA: Miljan Glišić
- DIREKTOR FOTOGRAFIJE: Nikola Majdak ml.
- MONTAŽA: Petar Šumonja

KONCEPT PROJEKTA

Film „Muzika tišine“ predstavlja logičan profesionalno-edukativni nastavak pilo-projekta „Muzika tišine“. Pilot projekat je služio da desetoro, a sada ih je petnaestoro mladih ljudi oštećenog sluha iz škole „Stefan Dečanski“ u Beogradu obuči i osposobi za profesionalno bavljenje pantomimom. Već nakon dva meseca obuke polaznici seminara su imali nekoliko veoma važnih nastupa koji se tretiraju kao profesionalni.

Krajem proleća 2009. je predviđena i „ispitna“ predstava koja će predstavljati profesionalnu predstavu odigranu pred publikom u pravom pozorištu.

S obzirom na jedinstvenost ovog projekta velika bi šteta bila ne zabeležiti ga u adekvatnom filmskom formatu i sačuvati proces rada za budućnost.

Tako se rodila ideja o filmu „Muzika tišine“. Filmom ćemo zapravo nastaviti obuku dece koja će im pored pozorišnog omogućiti i filmsko/televizijsko iskustvo i znanja i time im proširiti mogućnosti profesionalnog angažmana.

Pošto će film imati i igranih segmenata u kojima će glumiti polaznici seminara, njima će to ujedno biti i prvi profesionalni filmski angažman za koji će biti adekvatno plaćeni.

TEMA

Glumac i pedagog Marko Stojanović je prvi koji je u istoriji srpske kulture napravio pantomimski kurs za gluvoneme srednjoškolce — u želji da ih osposobi za umetnički zanat pantomime i moguću profesionalnu delatnost. Ovo je jedan od retkih svetskih primera te vrste i ima višestruke socijalne i kulturne implikacije.

IDEJA

Osobe koje su izolovane zbog svog zdravstveno-socijalnog statusa mogu nadići svoju situaciju učenjem kreativnih veština — uz malo solidarnosti vrhunskih stručnjaka i šire zajednice.

NARACIJA

Film izlaže nekoliko dramskih tokova

- svakodnevno okruženje gluvoneme dece i njihov lični svet
- Stojanovićevo izlaganje teorije i metodologije rada
- međunarodna istorijska iskustva sa ovakvim poduhvatima
- reakcije „običnih ljudi“ i umetnika na mogućnost da postoji profesionalna glumačka trupa gluvonemih osoba
- praktični proces pantomimske nastave: učenje, pogreške, napredovanja
- reakcije porodice na ovu delatnost
- lična ispovest Stojanovića: zašto on, kao pedagog i umetnik, osniva ovakve projekte
- kulminacija filma je „ispitna predstava“, pozorišna bajka, koju bi celu prikazali u filmu, ali režijski stilizovanije u odnosu na snimke proba. Cilj klimaksa je da se prikaže kako se mali glumci potpuno transformišu u scenska bića.
- antiklimaks je ishod ispitne predstave i mogućnosti sutrašnjice za ovu decu.